

Fraenkel: Den Art Lovgivning, som dette Lovforslag er et Udflod af, er der vist ingen, der gaar med til med Begejstring, men der kan jo være en Nødvendighed for den, og det forekommer mig, at en saadan har foreligget derved, at Svindelen tog mere og mere Overhaand. Nu kan ærede Medlemmer jo godt vise Eksempler paa, at der svindles endnu ogsaa under denne Lov, det kan man naturligvis ikke modsige, Svindel er noget, man ikke saadan skaffer ud af Verden ved en Lov, men man kan begrænse den, og det forekommer mig alligevel, at der i nogen Grad er sat Skrænker for Svindelriet i Forhold til, hvad det var tidligere. Naar en æret Taler har talt om Tilgiften og sagt, at det kunde være en pæn Høflighed overfor en Kunde at sende hans Hustru et eller andet, saa vil jeg dog heroverfor anføre, at Tilgiften gik ud over alle Grænser, og den gik ud over, hvad der var taaleligt, naar det skulde være reelt Købmandskab. Men det, der forekommer mig at være det væsentlige, er Spørgsmaalet om, hvorledes Loven har virket, og der hævdes det, at den har virket heldigt; i Landstinget har de erhvervsdrivende paastaet dette. Naar det er Tilfældet, saa ønsker vi fra vor Side Lovforslaget fremmet, og vi vil gerne virke med til, at det kan blive forbedret, hvis det kan lykkes i et Udvalg. Har Loven forbedret Tilstanden, saaledes som den nu er, saa maa man sige, at den derigennem principielt har forsvaret sig selv, og enten man saa føler Lyst eller Ulyst, Begejstring eller Ikke-Begejstring, maa man gaa med til at forny den og udvikle den videre.

Handelsministeren (C. Hage): Den gældende Lov sigter i to Retninger: paa den ene Side har den til Formaal saa vidt muligt at sikre Publikum mod Svindel og Bedragerier fra de sælgendes Side, og paa den anden Side tilstræber den at beskytte de handlende indbyrdes overfor en illoyal Optræden fra Konkurrenternes Side. Disse to Formaal er ikke ganske jævntløbende, man kan til en vis Grad sige, at de paa adskillige Punkter maaske snarere gaar imod hinanden. Jeg giver det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen) fuldkommen Ret i, at hvis man i sin Tid, da man vedtog denne Lov, har ventet, at man derved vilde opnaa ideelle Tilstande i Handelslivet, og at alt, hvad der hedder falsk Reklame og ublu Rekommanderen af sine Varer, skulde forhindres, saa maa man være blevet dybt skuffet. Jeg er end ikke sikker paa, at selv det Middel, som det

ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har anvist, vilde være fyldestgørende. Hvis vi i Dag vedtager en Lov, som siger, at enhver, der sælger vaadt Bøgebrænde, skal hænges inden 24 Timer, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at der alligevel vil blive solgt vaadt Bøgebrænde. Jeg tror ikke, at man ved noget Middel kan forhindre, at en handlende, der ikke generer sig, reklamerer ublu, og at Folk, der ikke ser sig for, bliver taget ved Næsen. Men jeg mener paa den anden Side, at det maa erkendes, at naar vi er kommet ind paa den Lovgivning, her er Tale om, hvorved der er fastsat en Række Bestemmelser, som gør det muligt gennem Loven at ramme usandfærdige og urigtige Angivelser og vildledende Reklame, kan dette dog utvivlsomt i adskillige Tilfælde gøre sin Gavn. Den Del af Loven, som gaar i denne Retning, finder jeg, det i hvert Fald vilde være urigtigt at stryge nu, da en saadan Lov har virket gennem en Række af Aar og, hvad man end kan sige om den, ganske sikkert i visse Forhold har vist sig at gøre Gavn.

Derimod erkender jeg, at det fra første Færd har været mere tvivlsomt, hvorvidt man burde gaa til Bestemmelser, som paalægger Tvang og Straf for Handlinger, der i og for sig ikke kan siges at være i nogen mærkelig Grad strafværdige, men som kan genere en handlende, naar de foretages fra hans Konkurrentes Side. Det mest fremtrædende Eksempel paa denne Klasse Bestemmelser i Loven er Forbudet mod at give det, der kaldes Tilgift. Man kan med Føje sige: Er der nogen Ræson i, at det skal være forbudt en handlende at give sin Kunde en Present, naar han køber sine Varer hos ham? Men det kan ikke nytte at skjule, at dette er netop en af de Ting, som de detailhandlende lægger den allerstørste Vægt paa at forbyde, og det gælder da om, naar man vil slaa ind paa denne Lovgivningsvej, i hvert Fald at holde sig paa den Streg, hvor man ikke gaar med til rene Urimeligheder. Noget lignende gælder et andet Forhold, som det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]) fremdrog, nemlig Forbudet mod, at man i Detailhandelen sælger en Vare under den Pris, som af Producenten er angivet paa Varen som dens Salgspris. Naturligvis er det til en vis Grad urimeligt, at en handlende, naar han staar sig ved at sælge en Vare til 5 Kr., skal være nødsaget til at forlange